

Ohnisko

mesačník Evanjelickej cirkvi metodistickej

Zošívanie opony

„Keďže máme dôveru, že vojdeme do svätyne skrze krv Ježišovu, touto cestou mocnou a živou, ktorú nám otvoril cez oponu, t.j. cez vlastné telo, ... pristupujme s úprimným srdcom.“
(Židom 10,19nn)

Účel opony v starozákonnom chráme bol jasný zo slov Božích: „Bude oddeľovať svätyňu od veľsvätyne“ (Ex 26,33). Za oponou bola truhla svedectva a zľutovnica (vrchnák), o ktorej Boh povedal: „tam sa budem stretávať s tebou a z vrchnáku ... hovoriť s tebou“ (Ex 25,22). Opona zastierala vstup do bezprostrednej prítomnosti Božej, do svätyne svätých. Podľa Zákona mohol len najvyšší kňaz raz do roka do nej vstúpiť, pričom musel zachovávať osobitné predpisy.

Táto opona sa roztrhla od zhora až nadol, keď Pán Ježiš veľkým hlasom zvolal na kríži a vypustil dušu. „Je dokonané“ – Ježišov život aj Jeho dielo. Cesta je otvorená, prístup k trónu milosti je voľný. „Keďže teda, bratia, máme dôveru, že vojdeme do svätyne skrze krv Ježišovu, touto cestou mocnou a živou, ktorú nám otvoril cez oponu, t.j. cez vlastné telo, ... pristupujme s úprimným srdcom, v plnosti viery ...“ (Židom 10,19nn)

Ako veľmi sa museli zľaknúť Kaifáš a Ananiáš, keď po smrti Ježiša Nazaretského

vstúpili do chrámu, kde visela roztrhnutá opona a všetkým bol odhalený pohľad na najposvätniešie miesto Židov. Čo asi robili? Pravdepodobne sa to snažili nejako zamaskovať, opraviť, spojiť a zošiť. Ale času bolo málo (blížil sa už večer) a určite nemali zručnosť, obdarovanie a povolanie Becálela (Ex 31,2n). Čo z toho asi vzišlo? Nedôstojné plátanie Božieho chrámu.

Neviem, či to tak skutočne bolo, je to len úvaha. Faktom ale je, že odvtedy sa stále objavujú ľudia, ktorí sa stavajú medzi človeka a Hospodina. Ľudia, ktorí zošívajú a znovu zriaďujú oponu. A Satan im ochotne pomáha. Veď práve jemu najviac prekáža ten radostný a nádejný pohľad hriešnika, ktorý prijal očistenie vierou v krv Pána Ježiša Krista a môže ísť priamo k trónu Božiemu. Bolia ho Ježišove slová: „Ja som tá cesta, pravda i život. Nikto neprichádza k Otcovi, ak len nie skrze mňa“ (Ján 14,6).

Satan nie je hlúpy ani nešikovný. Má veľa z biblického Becálela, ale používa to opačne. Má jemné a nenápadné nitky a šije krásnymi slovami. V prvej cirkvi to boli

Mikulášenci (Zj 2,6.15-16), po nich nasledovali ďalší a ďalší, ktorí sa prihovárati: ty nemôžeš sám ísť k trónu milosti, si „laik“. Musí ti to niekto alebo niečo sprostredkovať. Kňaz, predpis, zákon, tradícia. My tomu rozumieme! Ty zatiaľ čakaj pred oponou kým ti to zariadime.

Ako mocne, radostne a nádejne znie v smútku Veľkého Piatku Kristov hlas z kríža: Je d o k o n a n é. Toto všetko je minulosťou, je preč, začína čas otvorenej svätyne, otvoreného hrobu, otvorenej cesty k milosti Božej. Pre každého a pre všetkých.

Využívame dostatočne túto Kristom bolestne vydobytú výsadu a možnosť? Každé vykročenie za „oponu“ znamená záchranu života, posilnenie cirkvi a odobratie moci Satanovi.

„Čoskoro prídem! Drž to, čo máš, aby ti nikto nevzal veniec! Kto zvíťazí, toho urobím stĺpom v chráme svojho Boha, ...“ (Zj 3,11nn).

Jiří Bassano

POZNAČTE SI DO KALENDÁRA:

Slovenský Festival viery

25. - 27. 8. 2006

Piešťany

Utrpenie

Už viem, čo je to utrpenie
rany Kríža hoja bolesť.
Už viem čo je to pohladenie.
Kríž svoj uč ma niesť.

Otec,
sladké slovo spásanosné
nech mi stále znie.
Utrpenie je dočasné,
nech to každý vie.

Viliam Rác

Z

o

b

s

a

h

u

str. 2 Tri veľké zasľúbenia
str. 3 Neznáma, ktorá pomazala Ježiša
str. 4 Viete, čo je Tukan?

str. 5 Štyria mušketeri na misii
str. 6 Tri otázky o speve a Golgote
str. 7 Veľká noc pre deti
str. 8 Konferencie a akcie ECM

TRI VEĽKÉ ZASLÚBENIA

Biblia dosvedčuje: Ježiš Kristus, ten ukrižovaný, vstal z mŕtvych! Keby to nebola skutočnosť, nebola by žiadna „dobrá správa“, potom by náš život nemal vôbec zmysel. Potom by otriasajúce správy v novinách a v televízii znamenali iba to, že náš svet speje ku koncu – že niet nádej pre budúcnosť – lebo Ježiš Kristus je mŕtvy.

Podľa Novej zmluvy však Kristus naskutku vstal z mŕtvych. Je to najdôležitejšia udalosť svetových dejín. Tak o tom rozmyšľame najmä pri blížiacich sa veľkonočných dňoch. Pritom si pripomínáme slová Pána Ježiša, ktoré povedal, keď zomieral za naše hriechy. Biblia uvádza, že to bolo sedem slov. Už dvetisíc rokov sú veľkou útechou pre ľudstvo.

Po svojom zmŕtvychvstaní navštívil Pán Ježiš celkom zvyčajné miesta a úplne normálnych ľudí ako ste vy aj ja. Mal pre nich tri zvesti:

Svojim učeníkom povedal: „**Nebojte sa!**“ Veta, ktorú práve v dnešnom svete tak veľmi potrebujeme. „Nebojte sa“ a „nemajte strach“ bolo jadrom jeho zvesti. Prečo sa nemali učeníci báť? Jednoducho, lebo Ježiš žije! Niet dôvodu pre bázeň. Naopak, môžu si byť istí, že nad smrťou zvíťazia, lebo aj Ježiš nad ňou zvíťazil. Ježišove slová majú rovnakú váhu aj do dnešných čias, so všetkými nebezpečenstvami, vojnami a nenávisťou. Je to rovnako veľký prísľub ako vtedy, keď ich vyslovil prvý raz. Tak platí aj dnes pre všetkých, čo ho milujú: „Nebojte sa!“ On je pri nás, keď ležíme v nemocnici, stojí nám po boku pri každej rodinnej starosti, je tu pre nás pri každom probléme telesnom alebo v zamestnaní. Stále znie jeho zvesť: „Nebojte sa! Som pri vás. Vstal som z mŕtvych. Žijem. Som tu, aby som vám pomáhal“.

Druhá výzva k učeníkom znela: „**Budete mi svedkami**“ (Sk 1,8). Ježiš prišiel k učeníkom, keď sa pre strach neodvážili ísť na verejnosť, a hneď ako ich zbavil strachu, povedal: „Ako mňa poslal Otec, i ja posielam vás“ (J 20,21). To platí aj pre nás, ak sme darovali svoje srdce Ježišovi. Evanjelium má silu zachraňujúcu život. Bez Krista sú ľudia stratení. Aby sa zachránili, musia ho prijať ako Pána a Spasiteľa. Preto konáme všetko, čo je v našich silách, pre šírenie evanjelia. Konáme to preto, že Kristus to prikázal. Nepostavil nás pred voľbu. Nemáme právo tento príkaz znevážiť. Keď sme sa celým srdcom presvedčili, že bez neho sú ľudia stratení, je nám samozrejmosťou celou silou evanjelizovať.

Tretie slovo Pána Ježiša k učeníkom znelo: „**Dostanete moc**.“ Apoštol Ján spomína, ako Ježiš prišiel k učeníkom a povedal, že im pošle Spomocníka – od Otca, Ducha pravdy. Pýtali sa ho na budúcnosť, kedy opäť príde a oznámil im iba, že dostanú moc, keď na nich zostúpi Duch Svätý. To bolo viac ako dosť, aby boli vyzbrojení do každej prichádzajúcej biedy. Biblia potvrdzuje, že učeníci dostali túto moc (Sk 1,8). Mohli dosvedčovať, že Ježiš vstal z mŕtvych.

Aj vy môžete dostať túto silu Ducha Svätého. Keď vložíte svoju dôveru plne na Ježiša Krista a budete ho nasledovať celým srdcom, zostúpi Duch Svätý aj na vás. Daruje vám úplne nový život. Čo by mohlo byť krajším veľkonočným darom!

z nemč. MZ, Entscheidung 2/03

VEĽKÝ HRIEŠNIK

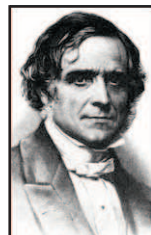
Černošský kazateľ hlásal evanjelium veľmi horlivo. Pred veľkým publikom hovoril o posvätenom živote. Na ďalší deň oznámil pohreb. Pod kazateľňou naozaj stála rakva s vencami a kvetmi. Z pohrebnej reči sa všetci dozvedeli, čo všetko spáchal človek, s ktorým sa práve lúčia. Kazateľ vymenoval množstvo hriechov a patrične zdôrazňoval aj budúci rozsudok. Mnohí z prítomných mali slzy v očiach. Vtedy ich kazateľ požiadal, aby všetci rad-radom prišli k rakve a pozreli sa, kto bol ten stratený, zavrhnutia hodný hriešnik. – Kto to môže byť? – pýtali sa a jeden po druhom sa pozreli do otvorenej rakvy. Ale rakva bola prázdna. Bolo v nej len veľké zrkadlo. Každý, kto sa do nej pozrel, uvidel **sám seba**, ako hriešnika hodného na odsúdenie. Bez Krista sme všetci stratení a odsúdenia hodní hriešnici. Aj ty.

prel. Gabriella Kopas

Nedovoľ, aby sa v tvojom živote
tak rozmnožili starosti,
že pre ne zabudneš na radosť,
ktorú dáva zmŕtvychvstalý
Kristus.

William Law (1686 – 1761)

Vyštudoval na slávnej Cambridge. Roky pôsobil ako súkromný učiteľ v rodine historika Edwarda Gibbona, ktorý napriek svojmu prevažne cynickému vzťahu k všetkým kresťanským veciam písal o Lawovi s rešpektom a obdivom. Law mal problémy s anglikánskou cirkvou, ktorá mu nedovoľovala ani kázať ani vyučovať. Napriek tomu sa presadil a ovplyvnil množstvo osobností svojimi knihami *Christian Perfection*, *the Grounds and Reasons of Christian Regeneration*, (Kresťanská dokonalosť, základy a dôvody kresťanskej obnovy) *Spirit of Prayer, the Way to Divine Knowledge, Spirit of Love* (Duch modlitby, cesta k poznaniu Boha, Duch lásky), a najmä knihou, *A Serious Call To a Devout and Holy Life* (Vážna výzva k zbožnému a svätému životu), ktorá bola publikovaná v roku 1728.

Túto knihu John Wesley označil za jednu z troch, ktoré ho doviedli k prvému „jasnému rozhodnutiu, že sa cele odovzdá Bohu“. V roku 1744 publikoval výňatky z tejto knihy a tým prispel k jej širokej známosti. Ovplyvnila napr. aj Georga Whitefielda, Williama Wilberforca a Thomasa Scotta. Všetci sa o nej vyjadrili, že prispela k zásadnej zmene v ich živote. Toto dielo si môže čitateľ prečítať v anglickom origináli na internete na adrese: http://www.ccel.org/ccel/law/serious_call.html

Rubrika

pre sestry

Ohlasy

20

Svetového dňa modlitieb

Svetový deň modlitieb (SDM) sa konal v niektorých našich zboroch 3. marca 2006.

Modlitebné texty pripravilo tridsaťjeden sestier z pätnástich cirkevných spoločenskí Juhoafrickej republiky. Téma bola nesmierne aktuálna: „Znamenie časov.“

Večer modlitieb žien bol u nás vždy ekumenickou záležitosťou. Po odchode sestry farárky Jenčovej to vyzeralo, že už sa táto spoločná modlitebná akcia neuskutoční. No ale Boh má moc i v tejto záležitosti a tak sme mohli i tento rok spolu so sestrami z Kresťanskej reformovanej cirkvi i z Rímsko-katolíckej cirkvi v Jenkovciach spolu zdieľať potreby sestier z Juhoafrickej republiky. Slovom Božím poslužil brat farár Marek Kačkoš z Reformovanej cirkvi, deti nám poslužili hudbou, sólovým spevom sa pridali brat Milan Pallaipál. Sme šťastní, že môžeme i naďalej s pomocou Pánovou pokračovať v započatí diele ekumény v Jenkovciach.

Juraj Č., Jenkovce

Zo sobotňajšieho zhromaždenia som odchádzala s veľkou vďakou v srdci. Keď som sa dozvedela v akých podmienkach žijú ľudia v Juhoafrickej republike, koľko tam je chudoby, drog, chorôb, ... bola som veľmi smutná a šťastná zároveň. Smutná som bola z toho, že na Zemi je tak veľa chudobných, chorých a nešťastných ľudí a šťastná, že Pán Boh sa o mňa a celú rodinu stará a máme všetko, čo potrebujeme. Po tomto zhromaždení sa moja vďaka Pánu Bohu zväčšila a stala sa „živšou“ aj modlitba za chudobných.

Klára J., Jenkovce

Vo štvrtok pred modlitebným večerom SDM pripravila kazateľka zboru, Mgr. Viera Hroncová v spolupráci so sestrami z výboru SDM, sestrou Martou Záleskou, R. Dvořákovou a O. Galovou informatívny večer o Juhoafrickej republike. Nakoľko boli informácie obohatené aj diapozitívmi, bola

nám, nemnohým účastníkom večera, táto krajina hneď bližšia.

V prvý marcový piatok večer som sa zúčastnila jedného z modlitebných večerov, ktoré prebiehali v Bratislave, ten „môj“ bol na Cukrovej ulici v Cirkvi Bratskej. Potešilo ma, že som medzi účinkujúcimi sestrami zbadala aj dve z našej cirkvi, a to sestru D. Ježovú zo zboru Bratislava-mesto a sestru – mládežníčku - D. Francist z Piešťan. Tento večer som vnímala ako jeden veľmi požehnaný okamih v živote Božieho ľudu. Božia obohacujúca prítomnosť bola veľmi badateľ-

ná. Cítila som, a vnímala podobné pocity aj na okolosediacich. Kiež aj ľudia Južnej Afriky môžu jednotlivo prežiť obohacujúci dotyk Božej prítomnosti a uzdravenie mnohých neduhov v spoločnosti. Túžia po Božom požehnaní, ako sme spievali v ich piesni, nech aj zbierky, ktoré budú smerovať do tejto krajiny, im prinesú kúsok neba na zem.

Miroslava Procházková, Bratislava

Neznáma, ktorá pomazala Ježiša

Raz som sa s Ním stretla,
pred nedávnom.
Pristúpil k nám v tieni,
a zľakla som sa, vidiac:
Nasledovalo Ho svetlo,
tam, kde stál, bolo jasno!
Kto to bol?

Jeho prítomnosť zasiahla mi srdce,
vplávala mi do duše
a privlastnila si ma.
Vystáli vo mne slová
a tie On doplnil
o staré zaslúbenie:
„Ľud bývajúci v temnotách
uvidel veľké svetlo.
Syn je nám darovaný,
na Jeho pleciach spočínaj kniežatstvo,
Jeho meno bude Knieža pokoja.“

Moje slová – jeho slová –
spolu vyústili v otázku,
odpoveď zastala v Jeho očiach.
Daroval mi ju,
cudzej žene:
ako Jeho znamenie, ako prísľub:
„Božie kráľovstvo pokoja
je blízko – pre všetkých.“

Tu som vedela:
Môj drahocenný olej – dlho
opatrovaný,
mala by si uctiť Jeho hlavu.
A moje srdce uvidelo ženu,
ktorá Ho kráľovsky pomazala.
Blížila sa Veľká noc,
nebezpečenstvo tiahlo ulicami,
tma sa vznášala nad domami,
vyháňala ma z mesta.

Oprela som sa o olivovník,
a za privretými viečkami
zjavila sa tvár,
dávno zabudnutá.
Bol mi tak blízko ako vtedy,
keď som videla svetlo okolo Neho,
tak ako aj teraz,
predsa sa to zmenilo,
prefarbilo,
sčervenelo – smrteľná červeň.

Pochopenie ma zavrátilo,
vytiahla som olej z úkrytu,
a našla sa – ako privádzaná,
v dome Šimona.
Hľadala som iba Jeho,
a necítila pobúrenie
ani hnev tých mužov.
Zmätok bol ako most,
bez váhania som ho využila,
a videla opäť svietiť, červeň,
kráľovskú červeň, červeň smrti.

Tu som vzala nádobu
a vyliala olej na Jeho hlavu.
Moja ruka sa dotýkala Jeho tváre,
a ako odpoveď
zastavil tých druhých,
nie tak, ako vtedy,
ale pre nežnosť ženskej ruky.
Nahlas protestovali,
nadávali a vyhrážali sa.
On však iba povedal:
„Nechajte ju, spravila mi to,
čo vy ste zameškali.
Spoznala znamenie času,
rozumie mojej zvesti, a zachováva
moje slová.
Všade sa bude zvestovať jej láska
a na jej odvahu sa nezabudne.“

Lies Pilgram, z nemč. MZ

Viete, čo je Tukan?

Nový internetový portál pre mladých. Je určený pre všetkých „s veľkým zobákom“, čiže pre všetkých, ktorí sa radi rozprávajú. Tukan ponúka mladým ľuďom možnosť zapojiť sa prostredníctvom internetu do zmysluplnej diskusie, vymieňať si myšlienky a otvorene prezentovať svoje názory a klásť otázky, ktoré by inak nepovedali, v anonymnom prostredí chatu.

Internetový portál bol spustený 24. marca 2005 a denne ho navštívi okolo 300 ľudí. Prináša aktuálne informácie o rôznych podujatiach, koncertoch, či knižných a hudobných novinkách. Nechýba ani zábava, o ktorú sa postarajú vtipy, obrázky, tapety na pracovnú plochu počítača a hry. Najobľúbenejšou súčasťou Tukanu je chat. Tento chat je akousi interaktívnou obývačkou, do ktorej sú pozvaní všetci záujemcovia, aby spolu zdieľali svoje starosti, radosti, duchovné úvahy, nádeje, otázky a spoznávali nových zaujímavých ľudí. Ak sa chcete aj vy zapojiť do „chatovania“, stačí ak vyhľadáte internetovú stránku www.tukan.sk. Noví priatelia z chatu čakajú práve na vás.

Internetový portál Tukan prevádzkuje združenie Ježiš pre každého, ktorého cieľom je napomáhať zvyšovaniu kvality života jednotlivcov prostredníctvom návratu k pravým hodnotám kresťanstva.

EB

BOH MA MILUJE, VIEM TO!

- svedectvo -

Ako 3-ročná som dostala vysokú teplotu, takmer 42, presne 41,7 °C. Bývali sme s rodičmi v Prešove u babičky a dedka. Rodičia išli so mnou do blízkej nemocnice, kde si ma nechali. Dali mi acylpyrín, teplota klesala, ale vyvolalo mi to epileptický záchvat. Vtedy sa začal môj boj s touto nepríjemnou chorobou. Často som chodievala do nemocnice na pozorovania, kde mi menili lieky (antiepileptiká), ktoré mi spôsobovali nervozitu, ospalosť a veľa zlého, ale mala som aj grandmaly = veľké, ťažké záchvaty, ktoré mi neskôr v ZŠ spôsobovali nesústredenosť a ospalosť. Tatinko sa často musel uvoľniť z práce a chodieval pre mňa, potom nasledovala sanitka, injekcie, časté hospitalizácie. Učiteľky vraveli rodičom, aby ma radšej dali do osobitnej školy. Ťažko sa mi učilo a aj dobíhalo zameškané. Aj keď na mňa tlačili s preradením do osobitnej školy, Pán sa ma už vtedy zastal.

Spomínam si, ako raz na detskom neurologickom oddelení v košickej nemocnici pred všetkými deťmi holila sestrička jednému chlapcovi hlavu. Ja som sa veľmi zľakla, a keďže som mala talent kresliť, nakreslila som sestričkám aj pani doktorke nádherný obrázok. Dala som im ho s prosbou, aby ma neoholili. Viete, ako som si vydýchla, keď sa na mňa s láskou usmiali a povedali mi, aby som sa nebála, že mne sa to nestane? Lieky vo veľkých dávkach som vyskúšala všetky, spôsobovali mi nemalé problémy. Po každom záchvate a pádoch som prežila hroznú bolesť hlavy a iné bolesti... Nemocnica bola mojím druhým domovom. No Pán Ježiš mi veľmi pomohol, veľmi mu ďakujem, chválim ho.

Je tomu už skoro päť rokov, čo ma Pán oslobodil od grandmalov, záchvatov, pri ktorých som padala na zem vo veľkých febrilných krčoch. Napriek všemožným liekom a injekciám, ktoré som od detstva musela užívať, mám pečeň v poriadku. Pán urobil zázrak. Výsledky sú čerstvé: z decembra 2005. S našou kazateľkou Vierkou sme spolu bojovali na modlitbách a ďakujem aj ostatným za modlitby. Teraz sú záchvaty otázkou len pár sekúnd, kým to prejde. Vďaka Pánovi už nepadám na zem, dokonca aj keď počas záchvatu chvíľu nevnímam okolie, Hospodin mi posielal na pomoc svojich anjelov, či prechádzam cez cestu alebo sa potrebujem niekam dostať. On ma vedie, dáva na mňa pozor, haleluja! Viem, že ma miluje. VĎAKA TI, PANE.

Viera Václavová

Festival LUMEN

21. - 22. 4. 2006 Trnava

Niektorí ľudia si za peniaze, ktoré ani nemajú, kupujú veci, ktoré ani nepotrebujú, aby nimi imponovali ľuďom, ktorých ani NEMAJÚ RADI.

ARNO BACKHAUS

O
S
E
M
S
M
E
R
O
V
K
A

Š K O L A
A L I N E A T
K V E L U M I T S
A R A B I Ň E Z E R E
L K E L M E S K O N T O C
S I P E M E Z A K L A Z A
A T L A E Ň K N D Ý E R Á N S
K I A R P T I I E R P P K I Ú
S E K T A K V E R V A I U N P
A R R O M A R M I N R V L E I
M A R Ó D R A K V A T N I L S
Č A L D A T A Á A E I S E
E O L I T A N C N R C I Z
O T É A B U I A O A E
N T K A R A V A N
A D R O K A K
K O K O S

AKORD, ALINEA, AORTA, ARABI, AZALKA, CESTA, DERIVÁCIA, DIÉTA, DIVADLO, EOLIT, ESKONT, KALIKA, KAMENE, KANOE, KARAVAN, KATARAKT, KOKOS, KORUNA, MARÓD, MASKA, MRAMOR, PANVA, PARTER, PIVNICA, RABAT, REMEŇ, REZEŇ, SAVANA, SEKTA, SLINTAVKA, SNÁRE, STIERAČE, STIMUL, SÚPIS, ŠAKAL, ŠKOLA, TIESEŇ, TRAPER, VERVA, ZÁKULISIE, ZDRAVIE, ZELENINA, ZEMEPIS

Štyria mušketieri na misii

- rozhovor -

V chladných februárových dňoch (20. - 26. 2.) sa mužské kvarteto vybralo do Srbska-Čiernej hory a Vojvodiny. Tvorili ho: Pavle Cekov, Pavle Kocev, Mark Bruner a Luboš Tagaj. Posledného z nich, Luboša, sme sa opýtali na jeho zážitky.

1. Kto organizoval túto misijnú cestu a čo bolo jej cieľom?

Hlavným organizátorom bol br. Pavle Cekov, ktorý, ako bývalý metodistický kazateľ v Juhoslávii, je v týchto končinách dobre známy. Cieľom bolo podporiť a povzbudiť kazateľov i miestne zbory v evanjelizačnej činnosti.

2. Navštívili ste iba metodistické zbory?

Áno, iba zbory ECM, konkrétne Jabuka, Pančevo a Vršac (v okolí Belehradu), slovenské zbory v Padine a Kovačici, a nakoniec zbor v Novom Sade. Celkovo sme slúžili v 6 zboroch, na 11 evanjelizačných bohoslužbách a asi v 15 rodinách pastoračne.

3. Aké sú metodistické zbory v Srbsku?

Zbory sú rôzne. Jabuka (Jablko) je dedina pri Belehrade, kde naša cirkev využíva absenciu iných denominácií. Videli sme prebudenie, ktoré je medzi Rómami, (tvoria asi 70% členov zboru) počas troch evanjelizačných večerov a pastoračných návštev. Súbežne prebiehala evanjelizácia v Pančeve, (100 000 obyvateľov), kde si naša cirkev prenajíma veľký nepoužívaný evanjelický kostol. Práca sa koná len niekoľko rokov, je tu skupina asi 15 členov. Vršac, mesto, kde bol P. Cekov tri roky kazateľom. Je tu viac denominácií, zbor má len niekoľko aktívnych členov. Potom dva slovenské zbory v Padine a Kovačici – dedinách, kde väčšinu obyvateľstva tvoria Slováci. Členovia zborov sú prevažne starší ľudia. Misiu sme zakončili nedeľnou bohoslužbou v meste Novi Sad, kde sú veľké priestory i možnosti, ale je tam len menšia skupina aktívnych členov.

4. Je to pravda, že menšie cirkvi sú považované za sekty?

Situácia je v Srbsku taká, že dominantná je pravoslávna cirkev, ktorá si nárokuje na jedinečnosť a k menším cirkvám sa väčšinou správa odmietavo a ako k sektám. "Skutočný Srb je pravoslávny!" To sa prejavuje potom všeobecným prístupom i ľudí, ktorí sa boja stať sa členmi i našej ECM

5. Čo v tebe zanechala táto misia? Priniesli ste aj nejaký odkaz, posolstvo pre naše zbory?

Samozrejme prinášame veľa srdečných pozdravov zo všetkých zborov. Zo Srbska sme odchádzali s otázkou, kedy prídeme znovu.

Misia znamená opustiť svoje pohodlie a ísť za ľuďmi tam, kde sú, s posolstvom evanjelia. Tam môžeme vidieť, aké majú ľudia potreby. Tiež, aké sú naše dary. Je úžasné potom vidieť, ako ľudia prijímajú slovo, činia pokánie či prežívajú Boží uzdravujúci a obnovujúci dotyk.

Wesley hovorieval, že každý kazateľ by mal v prvom rade získavať duše. Toto som videl na členoch nášho tímu, že im skutočne záleží na ľuďoch. Preto boli ochotní sa obetovať, opustiť svoje rodiny a ísť slúžiť svojimi schopnosťami, časom i majetkom. Nebeská radosť i dvojnásobné požehnanie prichádza na tých, čo sú ochotní „dávať“. Aj keď bola misia trochu náročná, vrátil som sa povzbudený a obnovený Božím pôsobením.

Za rozhovor ďakuje MB

Luboš a Deborka

Všetci štyria

Mark v rodine

WÉ - WÉÉ - WÉÉÉ

MINIRUBRIKA O ZAUJÍMAVÝCH A UŽITOČNÝCH WWW-STRÁNKACH.

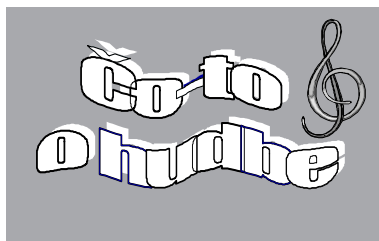
MÔŽEŠ SEM PRISPIEŤ AJ VLASTNÝMI ODPORÚČANÍAMI, KTORÉ ČAKÁME NA ADRESE effatha@umc.sk !

Dnes odporúčame:

www.sekty.sk

Stránka sa zaoberá problematikou siekt, kultov a nových náboženských hnutí, ale i javmi, ktoré s nástupom novej religiozity bezprostredne súvisia. Jej poslaním je na základe odborného monitoringu a analýzy súčasnej náboženskej domácej a zahraničnej scény verejnosti sprístupňovať objektívne a kvalifikované informácie a poradenstvo.

filip

WILLIAM BOOTH A ARMÁDA SPÁSY

Williamovi Boothovi, bývalému metodistického kazateľovi, veľmi záležalo na bežných Angličanoch, ktorí tradičnou cirkvou ne-

boli zasiahnutí. Začal pracovať medzi chudobnými v Londýne a jeho práca sa rozšírila do vyše osemdesiatich šiestich krajín sveta pod názvom Armáda spásy. Po obrátení dvoch členov dychovky sa začali využívať rôzne nástroje, ako napr. husle, kontrabas, dychové nástroje a bicie – skrátka všetko, čo by „vytvorilo príjemný zvuk pred Pánom“. Jediný nástroj, ktorý Armáda spásy nevyužívala, bolo harmónium, pretože vyvolávalo asociácie s kostolmi.

William Booth sa narodil v anglickom Nottinghame v roku 1829. Keď bol vo veku dospievania, stal sa kresťanom. Jeho túžba, aby sa aj druhí ľudia stali kresťanmi, ho viedla ku kázaniu na ulici. V Londýne vstúpil do metodistickej cirkvi, stal sa metodistickým kazateľom a cestoval po celej krajine so zvesťou Božieho slova. Prežíval však, že Boh ho volá k dôkladnejšej práci medzi bežným obyvateľstvom. Začal kázať zhromaždeným ľuďom v londýnskej mestskej časti East End a neskôr sformoval vlastné hnutie nazvané „Kresťanská misia“. V roku 1878 táto misia zmenila meno na „Armáda spásy“. Myšlienka armády, bojujúcej s hriechom nadchla mnohých ľudí a armáda začala rýchlo rásť. Osvojila si vojenský spôsob organizácie, uniformy a terminológiu. Armáda spásy sa čoskoro rozšírila aj za hranice Anglicka.

Keď v roku 1912 William Booth zomrel, Armáda už pracovala v päťdesiatich ôsmich krajinách sveta.

Armáda spásy už od svojho počiatku konala stretnutia na uliciach, aby mohli počuť evanjelium aj takí ľudia, ktorí by nikdy neprišli do cirkvi. Často sa stávalo, že ľudia kričali, aby nebolo počuť rečníka, preto Armáda spásy využívala na zvestovanie evanjelia hudbu.

V roku 1878 Charles Fry a jeho traja synovia založili kvartet dychových nástrojov, ktorý sa ukázal ako efektívny prostriedok nielen na utlmenie rušiteľov, ale najmä na upútanie pozornosti okoloidúcich a upozornenie na stretnutia Armády spásy.

Hudba bola v Armáde spásy veľmi dôležitá. Mnohí ľudia boli na základe nej oslovení evanjeliom. Spočiatku sa hrala striktne tá hudba, ktorá bola pôvodne zložená ako kresťanská. Booth uprednostňoval staré metodistické a anglikánske piesne. Čoskoro však zistil, že poslucháči, ktorí nechodili do kostola, ich nespievajú, pretože nepoznajú melódie a nevedia čítať. Preto sa rozhodol prevziať známe melódie zo sekulárneho prostredia a zmenou textu z nich urobiť piesne duchovné. Armáda spásy začala hrať populárne skladby so zmenenými slovami. Táto organizácia sa riadi pravidlom, že používaná hudba by vždy mala byť relevantná pre tých, ktorí ju počúvajú a mala by im pomáhať porozumieť kresťanskej zvesti. Takýmto spôsobom sa podarilo osloviť mnohých ľudí.

...nabudúce niečo o evanjelíkálnej hudbe v 20. storočí...

Dana Sirkovská

Tri otázky o speve

Brat Jozef Gabovič z AC Nové Mesto n/Váhom prijal spolu s manželkou Dankou pozvanie na Poobedie spevu a hudby v našom zbore v Seredi. Na týchto poobediach spievame najmä staré hymny a piesne, ale i chvály, niekedy vystúpia aj deti alebo sólo speváci.

1. Veľa ľudí vás pozná ako speváka známej piesne Golgota. Kedy ste začali spievať?

V každej rodine, kde Boh požehná deti, rodičia pri ich vývoji pozorujú isté prejavy a danosti, ktoré môžu predznamenať ich obdarovanie. Moji rodičia ma často počuli spievať piesne z bohoslužieb. Počas vojenskej služby v Aši som uveril v Pána Ježiša a začal navštevovať miestny zbor BJB. Rád som s nimi spieval na stretnutiach mládeže, ale i v spevokole. Po návrate domov sme založili i v našom zbore spevokol. Neskôr prišla prosba naspievať piesne pre kresťanské rozhlasové vysielanie TWR z Monte Carla-Monaka. Bolo nutné tak spievať, aby bolo jasne rozumieť slová a hudba mohla znieť len v pozadí, nakoľko tieto vysielania boli veľmi rušené. Vtedy som naspieval i známu pieseň Golgota a ďalšie, ktoré v časoch komunizmu prinášali povzbudenie i nádej do životov veriacich.

2. Mali ste ponuku spievať aj mimo cirkevných kruhov?

Do kruhov „showbiznisu“ v tom čase ponuky neboli, i keď niektorí sa vyjadrovali o možnej kariére speváka s nejakou skupinou alebo i operného speváka. Pre veriaceho v tom čase tieto možnosti boli veľmi obmedzené. Zostal som spievať v cirkevnom prostredí, kde spievam až doteraz. Spolu s manželkou sme spievali pre podnikateľov z katolíckych kruhov, pre učiteľov, pre satelitnú evanjelizáciu Billyho Grahama i v programe televízie o živote sestier Royových.

3. Boh sa často dotýka ľudí počas piesní. Máte aj vy takú skúsenosť?

Pri návšteve malého cirkevného zboru, odkiaľ pochádza moja manželka, sme počuli svedectvo o obrátení práve prepusteného väzňa. Vo väzení počul nahrávku piesní s názvom Golgota, kde táto pieseň je naspievaná. Tento muž bol odsúdený za vraždu svojho malého dieťaťa, ktoré v ťažkom stave opilosti udrhel stoličkou, následkom čoho dieťa zomrelo. Pri piesni Golgota mohol i on zložiť svoj ťažký hriech k nohám Pána Ježiša, prežiť odpustenie a nastúpiť na novú cestu životom s Pánom Ježišom. Po skončení jeho svedectva mu povedali, že brat, ktorý spieva pieseň Golgota, sa tam práve nachádza. Bol z toho veľmi prekvapený, v slzách sme sa objali a chválili Boha za zázrak záchranu hriešnika. Dodnes slúži verne Pánovi a sme dobrí priatelia.

Za rozhovor ďakuje Milena Belková

Ak radi spievate, prijmite pozvanie na **POOBEDIE SPEVU A HUDBY**

KAM? Do Serede, Dlhá 8

KEDY? Každú 2. nedeľu v mesiaci o 15 h.

VELKÁ NOC

Pán Boh vo svojej múdrosti
stvoril Zem a život na nej.

Ľudia na nej žili,
ale žili v hriechu.

Kvôli tomu hriechu sa narodil
Boží Syn – Ježiš Kristus

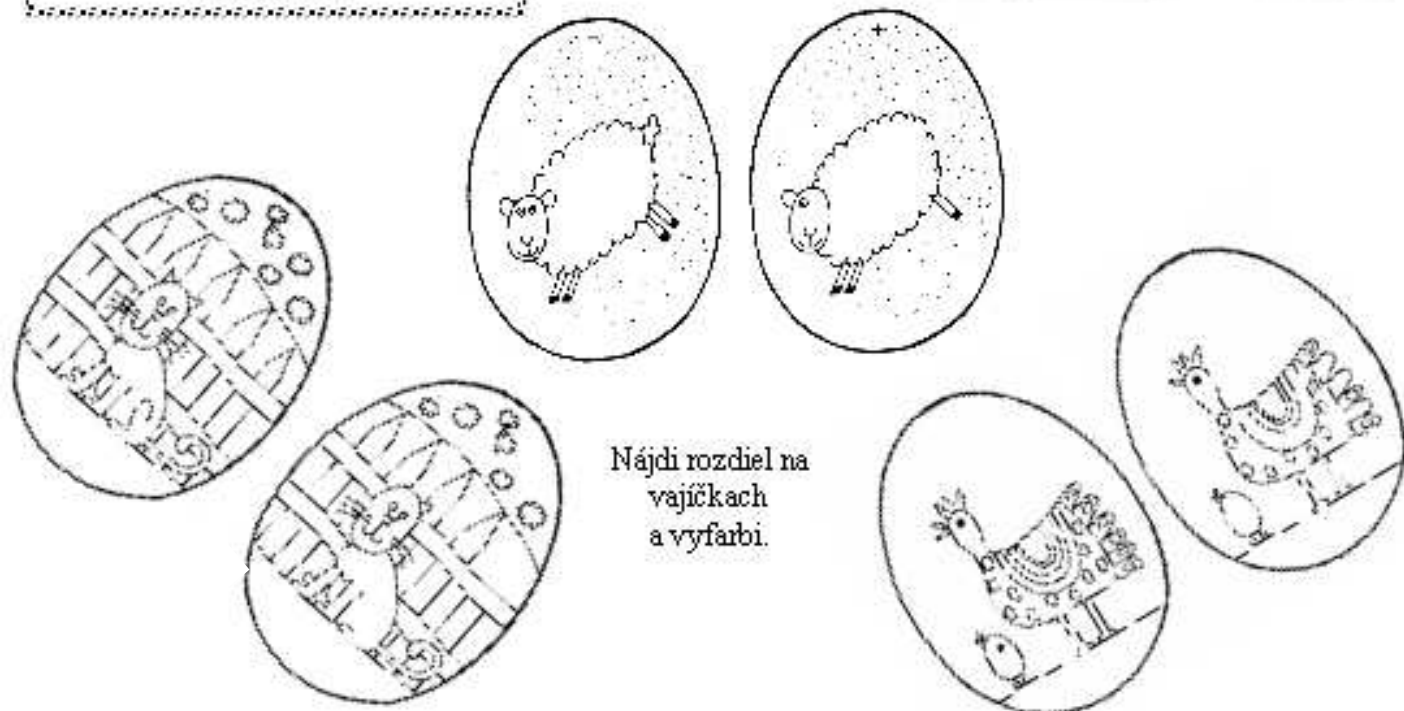
Žil na Zemi,
ale nehrešil.
Bol čistý.

Keďže bol dokonalý, tak mohol
priniesť obeť za hriechy. Podstúpil
smrť miesto nás hriešnikov. ZOMREL.

Dakujeme deťom zo SLAVKOVIEC
za kresby ku Veľkej Noci.
Nech sa vám darí
a žehnáme vám pokoj od
nášho Kráľa.

No smrťou to neskončilo. Ježiš
Kristus znova ožil. Teraz je
Kráľom a chce vládnuť aj
v našom živote. Tak prečo Mu
to nedovoliť,
keď porazil smrť?

Nájdí rozdiel na
vajíčkach
a vyfarbi.

Kalendár akcií ECM

Pracovné konferencie

28. – 29. 4. Oblastná konferencia, Banská Bystrica
 25. – 28. 5. Výročná konferencia pre SR a ČR, Plzeň
 1. – 2. 12. Pastorálka pracovníkov cirkvi, Slavkovce

Evanjelizácie a slávnosti

15. – 17. 6. EMK-mobil, Michalovce
 19. – 21. 6. EMK-mobil, Bratislava - Petržalka
 15. – 16. 7. Slávnosť 80.výročia založenia zboru, Sereď
 25. – 27. 8. Festival viery, Piešťany

Zakázané vyznamenanie

Nedávno som sa zúčastnil zasadania exekutívy vo Viedni. Tu sa odohrala pre našu cirkev významná udalosť. Náš biskup, Heinrich Boletter prijal Rakúske štátne vyznamenanie, veľkú striebornú hviezdu. Slávnostné odovzdanie sa odohralo v nádherných priestoroch Rakúskeho ministerstva kultúry, v centre Viedne. Biskupovi ho odovzdala ministerka kultúry Rakúska BMⁱⁿ Elisabeth Gehrler. Pri slávnostnom prejave spomenula, aké ťažké bolo udeliť vyznamenanie Švajčiarovi. Nerozumel som prečo, ale potom som sa dopátral, že vo Švajčiarsku existuje zákon, ktorý zakazuje Švajčiarom prijať akékoľvek vyznamenanie z inej krajiny. V minulosti totiž Švajčiarsko najímalo svojich ľudí do vojen ako žoldnierov a tak si vyslúžilo veľa vyznamenaní, ale aj smutnú povesť. Biskup vyznamenanie prijal až po tom, čo rakúske ministerstvo získalo od Švajčiarska pre neho výnimku. Toto vyznamenanie súvisí s dlhoročnou službou nášho brata biskupa v oblasti strednej a južnej Európy. Rakúsko oceňuje zásluhy za budovanie mostov a porozumenia medzi krajinami a kultúrami tejto oblasti.

Róbert Zachar

OZNAMY

Kresťanské relácie

CESTY - každý pondelok na rozhlasovej stanici Slovensko 1 o 20 hod.

ORIENTÁCIE – každú nedeľu na STV 2 približne o 15 hod.

• •

Detské piesne BOH NÁS LÚBI

Spev: deti z Trnavy,
 Sereďe a Piešťan
 Cena CD: 200,- Sk
 Objednávky: Milena
 Belková 031 / 789 5107 ,
 e-mail: sered@umc.sk
 Ukážka na stránke
www.sered.umc.sk

• •

Príspevok na Ohnisko

Poslali od 1.1. 2006 do 20. 3. 2006 tieto sestry:

- Bučanová Alžbeta, Sereď
- Krátková, Horní Počernice
- Mančíková Jana, Bratislava
- Matejková Anna, Senec
- Tagajová Elena, Sereď
- Ollerová Margita, Sklené
- rod. Jozefa Jenča, Košice

a tieto zbory:

- Bratislava - mesto SK 644,-
- Veľké Kapušany SK 500,-

Spolu: SK 4 277,-

Veľmi pekne ďakujeme!

• •

Opravy

Mená novorodeniatok z minulého čísla majú byť správne: **Adela** Sirkovská a **Ruben** Kopas.

**Milí čitatelia,
 očakávame Vaše svedectvá
 a skúsenosti zo života s Pánom Ježišom,
 ktoré vyvýšia jeho meno a povzbudia
 iných kresťanov na ceste viery.**

Vydáva:
 Evanjelická cirkev metodistická
 Panenská 10, 811 03 Bratislava

Tel./fax: 02/5441 4468
 eMail: ustredie@umc.sk
www.umc.sk

Mesačník Ohnisko vychádza bezplatne jedenásťkrát v roku.
 Náklady na jedno číslo sú 12,- Sk + poštovné.
 Prispieť môžete na č. účtu Unibanky:
 2127726/1200
 VS: 914 700
 alebo poštovou poukážkou. **Ďakujeme.**

Redakčná rada:

šéfredaktor: Milena BELKOVÁ
 redaktori: Antónia HALAČIOVÁ
 Lenka PROCHÁZKOVÁ
 Filip VESELÝ
 Marta ZÁLESKÁ
 distribúcia: Jana POLÁKOVÁ
 grafika: Lenka PROCHÁZKOVÁ